



Президент Дітер Ф. Ухтдорф
Другий радник у Першому Президентстві

Ваш потенціал, ваш привілей

Коли ви будете читати Писання і дослухатися до слів пророків усім своїм серцем і розумом, Господь скаже вам, як жити відповідно до своїх привілеїв священства.

Один чоловік усе життя мріяв сісти на круїзний лайнер і здійснити подорож Середземним морем. Він мріяв про те, щоб пройтися вулицями Рима, Афін та Стамбула. Він заощаджував кожну копійку, доки не накопичив достатньо для здійснення подорожі. Оскільки з грошима було туго, він придбав ще один чемодан і наповнив його консервними банками з квасолею, коробками крекерів та пакетами з порошком для приготування лимонаду, і з цього складався його щоденний раціон.

Він був би радий взяти участь у багатьох заходах, що відбувалися на кораблі—тренуваннях в спортзалі, грі в міні-гольф та плаванню в басейні. Він заздрив тим, хто відвідував кіно, шоу-програми та культурні заходи. І, о як він мріяв хоч спробувати ті прекрасні страви, які він бачив на кораблі—кожний сніданок, обід чи вечеря здавалися йому бенкетом! Але чоловік прагнув витратити якомога менше грошей, тому не брав участі у всьому цьому. Він зміг побачити міста, які мріяв відвідати, але більшу частину подорожі

провів у своїй каюті й харчувався лише своєю скромною їжею.

В останній день круїзу один з членів команди запитав його, на яку з прощальних вечірок той прийде. І лише тоді цей чоловік дізнався, що не лише прощальна вечірка, але майже все на борту круїзного лайнера—харчування, розваги, всі заходи—входило в ціну його квитка. Цей чоловік надто пізно усвідомив, що жив, майже не користуючись наданими йому привілеями.

Ця притча спонукає нас замислитися над питанням: чи не є так, що ми, носії священства, живемо, майже не користуючись наданими нам привілеями, коли йдеться про священну силу, дари та благословення, які ми маємо можливість і право мати як носії Божого священства?

Слава і велич священства

Усі ми знаємо, що священство—це набагато більше, ніж просто назва чи титул. Пророк Джозеф навчав, що “священство є безкінечним принципом, й існувало з Богом від вічності ... до вічності без початку днів або кінця життя”¹. Воно тримає

“саме ключ від пізнання Бога”². Фактично, через священство “явлена сила божественності”³.

Благословення священства є величнішими за нашу спроможність їх осягнути. Віддані носії Мелхиседекового священства можуть “ста[ти] ... обранцями Бога”⁴. Їх “освячено Духом на оновлення їхніх тіл”⁵ і вони можуть зрештою отримати “все, що має Батько”⁶. Ці благословення, можливо, буде важко зрозуміти, але вони прекрасні, і я свідчу, що це істина.

Сам факт того, що наш Небесний Батько довірятиме цю владу і обов’язки людині, свідчить про Його велику любов до нас та бачення нашого потенціалу, як синів Бога, у майбутньому.

Однак надто часто наші дії вказують на те, що ми живемо майже не користуючись цим потенціалом. У відповідь на запитання: “Що таке священство?”, більшість з нас можуть процитувати правильне визначення, але у повсякденному житті навряд чи можна побачити, що наше розуміння є більшим, ніж просто завчені напам’ять слова.

Брати, ми стоїмо перед вибором. Як носії священства, ми можемо задовольнитися обмеженим духовним досвідом і майже не прагнути того, що маємо привілей отримати. Або ми можемо насолоджуватися розкішним бенкетом духовних нагод і всеохоплюючими благословеннями священства.

Що ми можемо робити, щоб жити згідно з нашим потенціалом?

Слова, написані у Писаннях і промовлені на генеральній конференції, призначені для того, щоб ми “приклад[али] їх до себе”⁷, а не лише читали чи слухали⁸. Дуже часто ми відвідуємо збори і киваємо головою;

ми можемо навіть з розумінням усміхатися і погоджуватися. Ми можемо записувати дещо з того, що нам слід зробити, і казати собі: “Ось це я зроблю”. Але десь між слуханням, записуванням нагадування на свій смартфон і реальними діями, наше “я зроблю” перемикається у положення “потім”. Брати, давайте пересвідчимося в тому, що ми завжди встановлюємо свій перемикач “я зроблю” в положення “зараз”!

Коли ви будете читати Писання і дослухатися до слів пророків усім своїм серцем і розумом, Господь скаже вам, як жити відповідно до своїх привілеїв священства. Нехай не проходить і дня, щоб ви не зробили чогось, діючи за спонуканнями Духа.

Перше: читайте керівництво з експлуатації

Якби ви були власником найдосконалішого і найдорожчого комп'ютера, чи використовували б ви його лише як прикрасу для столу. Комп'ютер може бути вражаючим на вигляд. У нього можуть бути грандіозні потенційні можливості. Але лише після того, як ви вивчите керівництво з експлуатації, дізнаєтеся як працювати з програмами і увімкнете живлення, ви зможете скористатися його повним потенціалом.

Святе священство Бога також має своє керівництво з експлуатації. Давайте зобов'яжемося читати Писання і довідники більш цілеспрямовано і зосереджено. Давайте почнемо з перечитування розділів 20, 84, 107 та 121 з Учення і Завітів. Чим більше ми вивчаємо мету, потенціал та практичне застосування священства, тим більше ми будемо вражені його силою, і Дух навчатиме нас, як отримати доступ до цієї сили і користуватися нею, щоб благословити наші сім'ї, громади та Церкву.



Як народ, ми справедливо вважаємо дуже пріоритетним набуття світської освіти та професійного розвитку. Ми прагнемо і повинні досягти успіхів у навчанні й майстерності. Я хвалю вас за те, що ви старанно прагнете здобути освіту і стати висококваліфікованими фахівцями у своїй сфері діяльності. Я закликаю вас також стати експертами зі вчень евангелії—особливо зі вчення про священство.

Ми живемо у час, коли до Писань та слів сучасних пророків є набагато легший доступ, ніж будь-коли в історії світу. Однак наші привілеї, обов'язок і відповідальність полягають в тому, щоб докласти зусиль і опанувати вчення, що містяться в них. Принципи і доктрини священства є величними і божественними. Чим більше ми вивчаємо доктрини та потенціал священства і практично застосовуємо його, тим більше звеличується душа та освітлюється наше розуміння і ми побачимо, що Господь підготував для нас.

Друге: прагніть одкровенень через Духа

Міцне свідчення про Ісуса Христа і Його відношену евангелію вимагає більшого, ніж просто знання—воно вимагає особистого одкровення, підтверженого через сумління і віддане застосування принципів евангелії. Пророк Джозеф Сміт пояснив, що священство—“це канал, яким Всемогутній почав відкривати Свою славу на початку сотворіння цієї землі, яким Він продовжує відкривати Себе дітям людським до нинішнього часу”⁹.

Якщо ми не прагнемо користуватися цим каналом одкровення, то живемо, не користуючись нашими привілеями священства. Наприклад, є люди, які вірять, але не знають, що вони вірять. Протягом тривалого часу вони отримували багато відповідей, які промовляв тихий, лагідний голос, але оскільки це натхнення здається їм таким непомітним і неважливим, вони не усвідомлюють того, чим воно є насправді. Внаслідок цього, вони дозволяють



Бухарест, Румунія

сумнівам не дати їм сягнути свого потенціалу носіїв священства.

Одкровення і свідчення не завжди приходять з вражаючою силою. До багатьох свідчення приходить повільно—крок за кроком. Іноді воно приходить настільки поступово, що важко пригадати якусь конкретну хвилину, в яку ми вже дійсно знали, що євангелія істинна. Господь дає нам “рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи”¹⁰.

В деякій мірі наше свідчення схоже на снігову кулю, яка, котячись, з кожним обертом стає більшою. Спочатку в нас було мало світла—можливо лише бажання вірити. Поступово “світло припадає до світла”¹¹ і “той, хто сприймає світло і залишається в Богові, сприймає більше світла; і те світло яскравішає і яскравішає аж до дня досконалого”¹², коли “в належний час [ми отримуємо] від Його повноти”¹³.

Подумайте, як чудово вийти за рамки наших земних обмежень, коли очі нашого розуміння відкриваються і ми отримуємо світло і знання з цілестіальних джерел! Наш привілей і наша нагода, як носіїв священства—прагнути особистого одкровення і навчатися тому, як особисто пізнавати істину через надійне свідчення Святого Духа.

Давайте наполегливо прагнути світла особистого одкровення. Давайте благи Господа дарувати

нашому розуму і нашій душі іскру віри, яка дозволить нам в наших конкретних життєвих ситуаціях, серед викликів, що стоять перед нами, і при виконанні обов’язків священства отримувати і розпізнавати божественне служіння Святого Духа.

Третє: знаходьте радість у служінні священства

Упродовж своєї льотної кар’єри в авіалінії, я мав нагоду бути командиром літака, відповідальним за перевірку і навчання пілотів. Частина моїх обов’язків полягала в тому, щоб навчати і перевіряти досвідчених пілотів, аби пересвідчитися, що вони мають необхідні знання і навички для безпечного і ефективного управління цими чудовими великими реактивними літаками.

Я дізнався, що серед пілотів були такі, хто навіть після багатьох років професійного пілотування ніколи не втрачали захоплення від підйому в атмосферу, коли “висковзували з похмурих обіймів Землі й танцювали в небі на усміхнено-сріблястих крилах”¹⁴. Їм подобалися шум потоків повітря, ревіння потужних двигунів і відчуття “єднання з вітром, і темним небом, і зірками, що сяяли попереду”¹⁵. Їхній ентузіазм був заразливим.

Також було й небагато тих, хто, здавалось би, ставилися до всього просто формально. Вони опанували системи літаків і навички

пілотування, але десь на цьому шляху загубили радість від польоту “там, де не літав жайворонок, чи навіть орел”¹⁶. Перетинаючи океани і континенти, вони втратили відчуття благоговійного захоплення від яскравого світанку, від краси Божих створінь. Якщо їхня кваліфікація відповідає офіційним вимогам, я видавав їм посвідчення про проходження атестації, але водночас мені було їх шкода.

Можливо ви захочете запитати себе, чи не є ваше ставлення, як носія священства, лише формальним—коли ви робите те, що очікується від вас, але не відчуваєте радості, яку маєте відчувати. Бути носієм священства означає мати безліч нагод відчувати радість, про яку Аммон сказав: “Хіба ми не маємо великої причини радити? ... Ми були зняряддям у ... руках [Господа] для виконання цієї величної і дивовижної роботи. Тому давайте пишатися ... Господом; так, ми будемо втішатися”¹⁷.

Брати, наша релігія є радісною!



Ми—найблагодословенніші, бо є носіями Божого священства! У книзі Псалмів ми читаємо: “Блаженний народ, що знає він поклик святковий,—Господи, вони ходять у світлі обличчя Твого!”¹⁸ Ми можемо відчувати цю величнійшу радість якщо тільки будемо її прагнути.

Дуже часто ми не відчуваємо щастя, яке приходить через щоденне практичне служіння священства. Іноді доручення сприймаються, як тягарі. Брати, давайте жити так, щоб наше життя не перетворювалося на суцільні втому, хвилювання і скиглення. Ми живемо, не користуючись своїми привілеями, коли дозволяємо земним якорям утримувати нас від рясної радості, що приходить через вірне і віддане служіння священства, особливо у стінах наших власних домівок. Ми живемо, не користуючись нашими привілеями, коли неспроможні бенкетувати щастям, миром і радістю, які Бог так щедро дарує відданим служителям—носіям священства.

Молоді чоловіки, якщо ранній прихід до церкви, щоб приготувати причастя, відчувається більше як тягар, а не благословення, я запрошую вас подумати про те, що цей священний обряд може означати для члена приходу, у якого, можливо, був складний тиждень. Брати, якщо, на ваш погляд, виконання вами домашнього вчителювання не є ефективним, я запрошую вас подивитися оком віри на те, що відвідування Господнього слуги зробить для сім'ї, де є багато проблем, яких не побачиш. Коли ви усвідомите божественний потенціал вашого служіння священства, Дух Бога сповнить ваше серце і розум; ним сьятимуть ваші очі й обличчя.

Як носії священства, давайте ніколи не втрачати відчуття



благоговійного захоплення від того, що Господь нам довірив.

Підсумок

Мої дорогі брати, давайте старанно прагнути вивчати учення святого священства, зміцнювати наші свідчення рядок за рядком через отримання одкровенень від Духа і знаходити справжню радість у щоденному служінні священства. Роблячи це, ми, носії священства, почнемо жити згідно з нашим потенціалом і привілеями, і будемо здатні все робити “в Тім, Хто [нас] підкріплює—в Ісусі Христі”¹⁹. Про це я свідчу як апостол Господа і залишаю вам моє благословення у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 106.
2. Учення і Завіти 84:19.
3. Учення і Завіти 84:20.
4. Учення і Завіти 84:34.
5. Учення і Завіти 84:33.
6. Учення і Завіти 84:38.
7. 1 Нефій 19:24.
8. Див. Якова 1:22.
9. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 110.
10. 2 Нефій 28:30.
11. Учення і Завіти 88:40.
12. Учення і Завіти 50:24.
13. Учення і Завіти 93:19.
14. John Gillespie Magee Jr., “High Flight,” in Diane Ravitch, ed., *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground* (1963), 9.
16. Magee, “High Flight,” 486.
17. Ама 26:13, 15–16.
18. Псалми 89:15.
19. Филип'янам 4:13.